

[Alice Hedegaard]

erfarne mødre, der tager sig af børnene, er det kun en påstand. Mange dagplejemødre er barnløse, og der er i øvrigt dårlige dagplejemødre, ligesom der er dårlige børnehaver.

Den politiske påvirkning, som fremskridtspartiet så åbenbart er bange for, kan sandelig lige så godt forekomme i en dagpleje; selv en dagplejemoder kan have en politisk holdning. Det kan være en »styg venstreorienteret«, der bl. a. lærer børnene at tage hensyn til deres medmennesker. Nogle kan endda være fremskridtsfolk – og der er sikkert mange forældre, der ville betakke sig for en sådan påvirkning.

Fremskridtspartiet fremstiller BUPLs medlemmer som afsporede pædagoger, som skulle påvirke børn til had mod det bestående samfund. Jeg betvivler, at man kan præge 2-6-årige med had til samfundet; børnenes forældre har jo også en vis indflydelse. I øvrigt virker hele påstanden latterlig, men måske har forslagsstillerne selv opholdt sig i børnehaver og dér fået lagt grunden til deres had til samfundet. De stakkels børnehavepædagoger beskyldes også for, at de ikke ser nok på børnenes tarv, men at det ofte er meget afgørende for dem at klare deres egne, egoistiske løn- og arbejdstidsbetingelser. Det er besynderligt at høre fremskridtspartiet tale om egoisme, et parti, der i den grad tegner sig for egoisme.

Man ønsker tilsynet med dagplejemødrene afskaffet, og man mener, der skal gives tilladelse til flere børn i dagpleje. En dagpleje kræver endnu mere tilsyn og strengere regler end en børnehaver. Ét menneske kan ikke på forsvarlig vis passe flere børn end det allerede tilladte antal, og skal der ansættes medhjælp, så er det jo allerede en minibørnehaver.

Dette er det mest reaktionære, børne- og menneskefjendske forslag, der tænkes kan. Det er igen et bevis på, at penge for fremskridtspartiet står i højere kurs end mennesker. Alle disse besparelser, man har regnet sig frem til, samt et blidt had, må det være, til pædagoger er baggrunden for al den pæne snak om dagplejemoderen. Det lugter lidt af berufsverbot – det er da i hvert fald altid en start, ikke?

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg må vist som sædvanlig konstatere, at det ikke er nogen overvældende positiv holdning, der har præget de indlæg, der har været om dette forslag. Så vidt jeg har kunnet notere mig, var det faktisk kun venstres ordfører, der var nogenlunde positiv over for det reelle indhold i vores forslag, og det siger jeg tak for.

Hvis jeg i øvrigt prøver på at gennemgå de argumenter, der er kommet fra ordførerne, så må jeg konstatere, at det efter min opfattelse ikke har været argumenter, der på nogen måde har været særlig effektive eller særlig vægtige.

Socialministeren sagde f. eks., at det var vigtigt, at det sociale udvalg i kommunalbestyrelserne har check på disse dagplejehjem. Efter vores opfattelse er forældrene langt, langt bedre egnede til at kontrollere det dagplejehjem, hvori de anbringer deres børn. De oplever hver eneste dag, hvordan barnet har haft det den pågældende dag. Det er noget, som de vil kunne vurdere langt, langt bedre end de bureaukrater, som skal vejlede det sociale udvalgs medlemmer.

Det er simpelt hen igen den sædvanlige forskel mellem socialdemokratiet og os. Socialdemokratiet tror, at den danske befolkning er dum og ikke kan vurdere noget som helst og ikke kan finde ud af nogen som helst ting. De skal have bureaukraterne til at fortælle dem alt muligt. Folk kan ikke selv finde ud af, om det er et godt hjem for deres børn. Folk kan ikke selv finde ud af, om der er højt nok til loftet i de dagplejehjem. Folk kan ikke selv finde ud af, om der er legetøj nok. Nej, det er sandelig noget, bureaukraterne oppe på rådhuset skal sidde og fortælle folk: kære venner, dette dagplejehjem er ikke godt nok til jeres børn, for det har vi nemlig forstand på. Jeg tror altså, at mødre selv meget, meget bedre ved, om det er et godt dagplejehjem, der virkelig giver barnet gode trivselsvilkår, eller om det er et dårligt dagplejehjem. Men det er altså som sagt den sædvanlige forskel mellem socialdemokratiet og fremskridtspartiet. Vi tror, at menneskene kan selv, og socialdemokratiet tror ikke, at menneskene kan noget som helst selv.

Ellers må man jo sige, at socialministerens indvendinger imod vores forslag hovedsagelig gik på vores bemærkninger om pædagogerne. F. eks. var socialministeren noget oprørt over, at vi i vore bemærkninger skriver,